REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-223/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Željke Zrilić Ježek, članova vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grad Split, OIB: 78755598868, Obala kneza Branimira 17, Split, kojeg zastupa Tonći Matutinoviću, dipl. iur., zaposlenik, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, Ulica grada Vukovara 23/V, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Deltron d.o.o., OIB: 36118056137, Vukovarska 148, Split i Ćitić Gradnja d.o.o., OIB: 73852538460, Pujanke 24a, Split, kojeg zastupa opunomoćenik, Ivan Boričeviću, odvjetniku u Zagrebu, Frankopanska 2A, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 25. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/26-01/379, URBROJ: 354-02/14-26-12 od 11. rujna 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Ćitić Gradnja d.o.o. za naknadu troškova odgovora na tužbu.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika od 11. rujna 2026. točkom 1. izreke poništena je Odluka o odabiru, KLASA: 406-01/26-01/76, URBROJ: 218-1-03/2-26-18 od 1. lipnja 2026., u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0001257, predmet nabave: dogradnja OŠ Split 3 – izgradnja, naručitelja Grad Split, Split. Točkom 2. izreke nalaže se naručitelju Gradu Splitu, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenjem na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, nadoknadi žalitelju Deltron d.o.o. Split, troškove žalbenog postupka u iznosu od 19.600,00 eura.

2. Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi kronologiju događaja predmetnog postupka javne nabave te smatra da je tuženik pogrešno primijenio i protumačio odredbu članka 273. stavka 2. ZJN 2016. Ističe da referenca iz točke 5.2.1.3. dokumentacije o nabavi, kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti traži iskustvo u izvođenju jednog objekta visokogradnje vrijednosti najmanje 3.500.000,00 eura te upravo zato tužitelj nije dopustio zbrajanje manjih referenci, a to se iskustvo u ovom ugovoru primjenjuje u gradnji dogradnje škole.

Navodi da iskustvo te veličine zainteresirana osoba Deltron d.o.o. nema jer je i sama navela vrijednost ugovora u iznosu od 2.441.777,19 eura pa kako navedena vrijednost ne doseže traženu vrijednost iz dokumentacije o nabavi to se oslonila na gospodarskog subjekta MDK Građevinar d.o.o. (dalje: MDK) čija referenca (Regionalni centar kompetentnosti u turizmu i ugostiteljstvu, Zabok) iznosi 10.009.400,59 eura bez PDV-a, odnosno čini udio 1,8% u izvođenju radova. Tužitelj ističe kako ne tvrdi da postoji minimalan postotak sudjelovanja oslanjača niti da je oslanjač bio dužan izvoditi ključne zadatke iz članka 278. ZJN 2016 koja dokumentacija o nabavi nije propisala i u tom dijelu tuženikovo shvaćanje nije sporno, međutim, da je MDK svoj udio od 1,8% izvodio kroz sve faze gradnje, primjerice u konstruktivnim radovima novog dijela škole ili kao nositelj stručnog izvođenja izvedbe, za tužitelja ništa ne bi bilo sporno. Sporno je, da MDK sudjeluje samo u prvoj fazi, prije nego gradnja počne, i s gradilišta odlazi te sve radove kojima se škola gradi izvodila bi zainteresirana osoba koja tražene iskustvo nema. Navodi kako je tuženik zaključio da MDK sudjeluje u radovima za koje se sposobnost traži zato što su radovi rušenja „sastavi dio projekta". Tužitelj smatra da bi prema takvom tumačenju tuženika, uvjet ispunio i oslanjač koji bi primjerice postavio ogradu gradilišta ili odvezao šutu. Ističe kako pripadnost radova predmetu nabave nije sporna, već je sporno, koristili li se iskustvo iz reference u radovima koje nositelj reference izvodi, a na koje pitanje tuženik ne odgovara. Ponavlja da je dokumentacijom o nabavi traženo iskustvo u izvođenju jednog objekta visokogradnje vrijednosti najmanje 3.500.000,00 eura, a koje iskustvo zainteresirana osoba nema pa se radi o formalnom zadovoljenju uvjeta koji presuda Suda Europske Unije u premetu C-324/14 Partner Apelski isključuje, a na što je tužitelj upozorio i u zapisniku u dijelu u kojem govori o "trgovanju" referencama. Smatra da se radi o ustupanju isprava, a ne o iskustvu te da se s istom referencom zainteresirana osoba oslanjala u dva postupka javne nabave, a nositelj reference kao oslanjač ni u jednom ne izvodi gradnju. Tužitelj nadalje ističe kako tuženikovo tumačenje oduzima smisao samom propisivanju reference jer ako je za članak 273. stavka 2. ZJN 2016 dovoljno da nositelj reference izvede bilo koji rad iz troškovnika, referenca prestaje biti iskustvo koje se primjenjuje u ugovoru i postaje isprava koja se pribavlja. Takvo tumačenje ne može biti zakonito jer bi odredbu kojom zakonodavac oslanjenje dopušta učinilo sredstvom za zaobilaženje odredbe kojom naručitelju dopušta da iskustvo traži. Smatra da je tuženik odstupio od svoje dosadašnje prakse te se poziva na rješenja tuženika u predmetima, KLASA: UP/II-034-02/24-01/679 i KLASA: UP/II-034-02/25-01/141, a u svakom od tih predmeta sudjelovanje malog opsega prati gradnju, a ovdje nositelj reference izvodi pripremu i odlazi, a kada bi to bilo dovoljno nastala bi granica koju tuženik sam priznaje kada upućuje na "krajnost" u tumačenju i primjeni instituta "oslanjanja". Ističe da ne stoji eventualni prigovor da "odlazak s gradilišta" nije zakonsko mjerilo jer podizvođači odlaze i dolaze po dinamičkom planu. Navodi kako ne traži kontinuitet kao zaseban uvjet, a odlazak nakon prve faze činjenica je iz koje se vidi da se iskustvo iz reference u ugovoru ne primjenjuje. Smatra da mišljenje Uprave za politiku javne nabave koje je zainteresirana osoba dostavila, pokazuje da MDK radi samo u cjelini 1. Tužitelj nadalje ističe kako tuženik nije odgovorio na sve njegove prigovore, a posebno na navode iz njegovog odgovora na žalbu u kojem je istaknuo da oslanjač "ne gradi nego ruši" i da bi po tumačenju zainteresirane osobe tužitelj kao naručitelj morao odabrati subjekt koji sam nije sposoban za 98,2% radova, a odabrani ponuditelj u svojim je očitovanjima naveo da referenca dokazuje iskustvo izvođenja objekta, da MDK ne izvodi ni jedan rad izgradnje te da je oslanjanje usmjereno isključivo na formalno dokazivanje reference. Tužitelj iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da usvoji tužbu, poništi rješenje tuženika i odbije žalbu zainteresirane osobe i zahtjev za naknadom troškova

žalbenog postupka te naloži zainteresiranoj osobi da tužitelju nadoknadi troškove žalbenog postupka, a tuženiku troškove ovog postupka.

3. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom ističe da su tvrdnje tužitelja iz tužbe neosnovane jer je svoju odluku utemeljio na utvrđenim i nespornim činjenicama i okolnostima konkretnog slučaja te je prilikom ocjene uzeo u obzir i intenciju kako važećih Direktiva iz područja javne nabave, tako i odredbi ZJN 2016, o moćnosti oslanjanja na sposobnost drugih gospodarskih subjekata te smatra da je svoju odluku dostatno obrazložio. Iz navoda tužbe proizlazi da bi gospodarski subjekt na čiju se sposobnost ponuditelj oslanja trebao sudjelovat u svim faza gradnje što nije sukladno odredbi članka 273. ZJN 2016, niti takav zaključak proizlazi iz te odredbe jer u tom slučaju oslanjanje ne bi imalo smisla. Tuženik ističe da je sam tužitelj ograničio dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti isključivo jednom referencom u iznosu od 3.500.000,00 eura, a upravo institut oslanjanja postoji kako bi se omogućilo malim i srednjim gospodarskim subjektima, koji nemaju jednu referencu u tom iznosu, da sposobnost dokažu putem instituta oslanjanja na sposobnost drugih gospodarskih subjekata. Sukladno članku 273. stavku 2. ZJN 2016. gospodarski subjekt, na kojeg se ponuditelj oslanja, treba stvarno i sudjelovati u izvršenju predmetnog ugovora o javnoj nabavi u dijelu za koji je ustupio referencu i nikakvi daljnji uvjeti i ograničenja u vidu načina sudjelovanja tog subjekta navedenom odredbom nisu propisani. Isto tako, odredbama članka 273. ZJN 2016 je izričito dopušteno da se gospodarski subjekt, radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti, osloni na sposobnost drugih subjekata bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa, pri čemu odredbama ZJN 2016 nije uveden kriterij minimalnog ili proporcionalnog udjela tih subjekata u izvršenju ugovora kao uvjet zakonitog oslanjanja. Stoga, sama činjenica da će MDK sudjelovati u izvršenju predmetnog ugovora s 1,8% vrijednosti cjelokupnog ugovora, pri čemu će izvršavati dio radova za koje se sposobnost traži odnosno radove visokogradnje (radovi demontaže i rušenja), znači da će sudjelovati u izvođenju radova za koje se ta sposobnost traži i isto ne čini oslanjanje u konkretnom slučaju nezakonitim, formalnim ili protivnim svrsi članka 273. stavka 2. ZJN 2016. Dakle, niti ZJN 2016, niti odredbe konkretne dokumentacije o nabavi ne propisuju količinu radova ili usluga koje trebaju biti izvršeni od strane gospodarskog subjekta na čiju se sposobnost zainteresirana osoba oslanja da bi se ispunio uvjet iz članka 273. ZJN 2016, a u prilog tome govori i presuda ovoga Suda poslovni broj: Us II-217/20 od 15. srpnja 2020. Tuženik ponavlja da tužitelj dokumentacijom o nabavi nije propisao ni postotak sudjelovanja gospodarskog subjekta na kojeg se ponuditelj oslanja niti je propisao popis ključnih radova/usluga u kojima taj subjekt mora sudjelovati da bi se opravdalo oslanjanje na njegovo relevantno stručno iskustvo. Ističe da ispravnost takvog stajališta, potvrđuju i presude ovog Suda, poslovni broj: Us II-74/2025 od 29. travnja 2025. i Us II-78/2026 od 2. svibnja 2026. Tuženik posebno ističe da je jasno koje stavke i u kojem postupku će izvršavati MDK te da neće samo fiktivno sudjelovati u izvršavanju ugovora odnosno da se ne radi o trgovanju referencama te u tom smislu ukazuje i na presudu ovoga Suda poslovni broj: Us II-216/22 od 18. siječnja 2023. Smatra da je tužitelj neutemeljeno odbio ponudu zainteresirane osobe s obrazloženjem da će "oslanjač" obavljati samo 1,8% svih radova te da isto predstavlja neznatan udio je je tužitelj kao naručitelj dokumentacijom o nabavi tražio dokazivanje izvedenih radova istih ili sličnih predmetu nabave (radovi s područja visokogradnje), a što se dokazuje potvrdom druge ugovorne strane o urednom izvođenju radova čija vrijednost izvršenih radova po toj potvrdi ne može biti manja od 3.500.000,00 eura (bez PDV-a). Tuženik navodi da je u ovom predmetu ključno da radovi rušenja i demontaže jesu sastavni dio predmetnog troškovnika, odnosno da ih je sam tužitelj kao naručitelj predvidio kao sastavni dio

projekta i troškovnika i na taj način iste označio kao radove visokogradnje. Nedopušteno je da naručitelj u postupku pregleda i ocjena ponuda prema ponuditeljima primjeni druge uvjete ili postavlja druge zahtjeve od onih koji su propisani dokumentacijom o nabavi te se tužitelj kao naručitelj u smislu odredbe članka 290. stavka 1. ZJN 2016 bio dužan jasno pridržavati propisanih uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, što je u konkretnom slučaju propustio. Mišljenje Uprave za politiku javne nabave, govori o bitnosti sadržaja izvršavanja ugovora, a ne vrijednosti. Smatra da se tužitelj neutemeljeno poziva na presudu Suda Europske Unije u predmetu C-324/14 od 7. travnja 2016, jer se ne radi o identičnom činjeničnom stanju. Tužitelj se neutemeljeno poziva i na praksu tuženika, pogrešno smatrajući da tuženik prihvaća oslanjanje s malim udjelom kada sudjelovanje prati izvedbu, a ne samo njen početak jer takav stav tuženika nije vidljiv iz njegove prakse. Zaključno ističe da je u svemu postupio u skladu s odredbama članka 425. stavka 3. ZJN 2016 i dao obrazloženje specifične i konkretne situacije i ocijenio osnovanost žalbenih navoda pa ne stoji navod tužitelja da je obrazloženje tuženika nedostatno. Tuženik iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba Deltron d.o.o. u bitnom ističe kako ne zastupa stajalište da je za članak 273. stavka 2. ZJN 2016 dovoljno bilo koja simbolična stavka troškovnika, naprotiv, prihvaća da između ustupljenog relevantnog iskustva i radova koji nositelj iskustava stvarno izvršava mora postojati sadržajna veza, a takva veza ovdje postoji jer MDK ne preuzima samo postavljanje ograde ili odvoz otpada, već radove na konstrukciji postojeće školske zgrade. Nadalje navodi da iz troškovnika koji je tuženik ocijenio proizlaze radovi koji se traže te uključuju privremeno osiguranje i izmjenu postojećeg nosivog sustava. Tužitelj u tužbi ne osporava sadržaj tih stavki, nego izvodi pogrešan zaključak da nisu relevantni zato što vremenski prethode radovima na novom dijelu zgrade. Takvo vremensko razgraničenje nije navedeno u članku 273. stavku 2. ZJN 2016, a niti u točkama 5.2.1.3. dokumentacije o nabavi. Nadalje ističe kako tužitelj polazi od teze da MDK "ne gradi, nego ruši" pa u odnosu na taj navod zainteresirana osoba upućuje na članak 3. stavak 1. točku 7. Zakona o gradnji ("Narodne novine", 155/25.) prema kojem građenje obuhvaća i pripremne i konstruktorske radove kojima se postojeća građevina rekonstruira ili uklanja. Nadalje, članak 41. stavak 3. istog Zakona posebno uređuje uklanjanje dijela građevine radi rekonstrukcije, koja se prikazuje u glavnom projektu rekonstrukcije. Te odredbe ne zamjenjuju pravni tekst članka 273. ZJN 2016, ali izravno pobijaju tvrdnju da zahvati uklanjanja dijelova zgrade unaprijed i bez daljnje analize izlaze iz pojma građevinskih radova. Navodi kako ne traži od ovog Suda da prihvati "puko sudjelovanje u bilo kojoj stavci troškovnika", ali traži primjenu zakonskog teksta na sadržaj konkretnih preuzetih radova. Smatra da za razliku od postavljanja ograde ili odvoza otpada, privremeno podupiranje i kontrolirano uklanjanje nosive armirano-betonske konstrukcije angažmani su u kojima se upravo primjenjuje znanje i iskustvo građenja i rekonstrukcija zgrade, a koju odlučnu razliku tužitelj u tužbi ne otklanja. Zaključno predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova.

5. Zainteresirana osoba Ćitić Gradnja d.o.o. u bitnom ističe da je u ovom predmetu isključivo sporno, može li se stručno iskustvo u izvođenju objekta visokogradnje dokazati oslanjanjem na subjekt koji u izvršenju ugovora izvodi samo pripremne radove prije početka gradnje, a nakon čega s gradilišta odlazi. Navodi kako ne spori da je tuženik oslanjanje s malim udjelom u izvršenju ugovora i ranije ocjenjivao dopuštenim, međutim, u svim tim predmetima, subjekt na čiju se sposobnost ponuditelj oslanjao izvodio je upravo one radove u kojima se primjenjuje iskustvo iz njegovih referenci. Ističe da je tuženik u rješenju KLASA: UP/II-034-02/24-01/679 priznao da

institut oslanjanja ima granicu, upućujući na "krajnost u tumačenju i primjeni instituta oslanjanja". Navodi da iz dosadašnje prakse tuženika ne proizlazi gdje se nalazi granica u situaciji kada nositelj reference izvodi isključivo pripremne radove. Točkom 5.2.1.3. dokumentacije o nabavi traženo je iskustvo u izvođenju radova iz područja visokogradnje odnosno iskustvo iz gradnje objekta. Radovi demontaže i rušenja koje prema ponudi zainteresirane osobe izvodi MDK nisu radovi za koje se ta sposobnost traži. Nadalje navodi kako ne osporava da su ti radovi dio predmeta nabave, a niti osporava da su oni tehnički zahtjevni, međutim, odlučno je da se u tim radovima ne primjenjuje iskustvo u izvođenju objektu visokogradnje vrijednosti 3.500.000,00 eura bez PDV-a, jer se njima objekt ne gradi, već se tek priprema za gradnju. Sve radovi kojima se škola gradi izvodit će zainteresirana osoba, koja sama ne raspolaže sposobnošću propisanom dokumentacijom o javnoj nabavi. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev, poništi osporeno rješenje i sam riješi stvar na način da žalbu zainteresirane osobe odbije kao neosnovanu te da mu se priznaju troškovi upravnog spora prema priloženog troškovniku.

6. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 36/24. i 39/26. – dalje: ZUS) tužitelj se nije očitovao na odgovor tuženika i zainteresiranih osoba.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj kao naručitelj proveo otvoreni postupak javne nabave: dogradnja OŠ Split 3 – izgradnja te je Odlukom o odabiru od 1. lipnja 2026. odabrao ponudu ponuditelja Ćitić Gradnja d.o.o. Međutim, tuženik je povodom žalbe žalitelja Deltron d.o.o., ovdje zainteresirane osobe, poništio Odluku o odabiru i predmet vratio tužitelju na ponovni postupak, u bitnom jer tužitelj ponudu zainteresirane osobe Deltron d.o.o. nije pregledao sukladno relevantnim odredbama ZJN 2016.

9. Točkom 5.2.1.3 dokumentacije o nabavi kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti tražen je popis izvršenih radova koji su izvršeni u 2026. i tijekom 5 godina koje joj prethode. Izvršeni radovi podrazumijevaju radove iste ili slične predmetu nabave (radovi iz područja visokogradnje). Popisu se prilaže najmanje jedna potvrda druge ugovorne strane o urednom izvođenju radova. Vrijednost izvršenih radova po takvoj potvrdi ne može biti manja od 3.500.000,00 eura (bez PDV-a).

10. Prema podacima spisa predmeta proizlazi da se zainteresirana osoba Deltron d.o.o. za ispunjene uvjeta tehničke i stručne sposobnosti oslonila na podugovaratelja MDK, koji će izvoditi radove demontaže i rušenja s udjelom od 1,8% ukupne vrijednosti. Tužitelj je u provedenom postupku, zapisnikom o pregledu i ocjeni ponuda, utvrdio da zainteresirana osoba ne udovoljava uvjetima tehničke i stručne sposobnosti jer je u ponudi navela da će MDK izvršiti samo 1,8% svih radova te da takvim neznatnim udjelom MDK ne dokazuje tehničku i stručnu sposobnost, tim više što bi od 24 troškovniče cjeline radio samo jednu, demontažu i rušenje, dakle, prema mišljenju tužitelja MDK ne izvodi ni jedan rad izgradnje nego sudjeluje u pripremnoj fazi rušenja pa ne izvodi radove za koje daje referencu. Drugim riječima, prema mišljenju tužitelja gospodarski subjekt koji posjeduje referencu izvođenja radova visokogradnje u ovom postupku javne nabave, ne gradi nego ruši, jer zahvat na postojećoj armirano-betonskoj konstrukciji je uklanjanje, a ne građenje novog objekta.

11. Odredbom članka 273. stavka 1. ZJN 2016 propisano je da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave radi dokazivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta iz članka 258. i 259. ovoga Zakona osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa. Odredbom stavka 2. istog članka Zakona je propisano da se gospodarski subjekt može

u postupku javne nabave osloniti na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija koji su vezani uz obrazovne i stručne kvalifikacije iz članka 268. stavka 1. točke 8. tog Zakona ili uz relevantno stručno iskustvo, samo ako će ti subjekti izvoditi radove ili pružati usluge za koje se ta sposobnost traži.

12. Nadalje, odredbom članka 278. ZJN 2016 propisano je da u slučaju ugovora o javnoj nabavi radova, ugovora o javnoj nabavi usluga ili ugovora o javnoj nabavi robe koji uključuju poslove postavljanja ili instalacije, javni naručitelj može zahtijevati da određene ključne zadatke, odnosno poslove obavlja sam ponuditelj ili član zajednice gospodarskih subjekata.

13. Odredbom članka 290. stavka 1. ZJN/2016 propisno je da nakon otvaranja ponuda, javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

14. Polazeći od podataka spisa predmeta, odredbi dokumentacije o nabavi, kao i navoda stranaka te dovodeći iz u vezi s naprijed mjerodavnim odredbama ZJN 2016, ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da naručitelj nije pregledao ponudu zainteresirane osobe Deltron d.o.o. sukladno odredbom ZJN 2016, zbog čega je imao osnove poništiti Odluku o odabiru i predmet vratiti tužitelju kao naručitelju na ponovni postupak.

14. Naime, tuženik je polazeći od sadržaja troškovima u dijelu koji se odnosi na montažu i rušenje, a u kojem se između ostalog navodi, i da troškovnik obuhvaća privremeno linijsko podupiranje postojeće armiranobetonske konstrukcije visine do 340 cm, izradu pomoćne platforme ispod armirano betonske ploče nad prizemljem, rušenje armirano-betonskih ravnih zidova debljine 15,40 cm, visine do 350 cm, rušenje armirano betonske ploče nad prizemljem, probijanje otvora za vrata u unutrašnjem armirano betonskom zidu debljine 20 cm te uklanjanje drugih konstruktivnih dijelova, imao osnove za zaključak da upravo iz troškovnika proizlazi da su radovi montaže i rušenja sastavni dio troškovnika, odnosno da se radi o radovima visokogradnje, kako je to i propisano odredbama dokumentacije o nabavi.

15. S tim u vezi, tuženik u osporenom rješenju i odgovoru na tužbu pravilno ističe da tužitelj u dokumentaciji o nabavi nije propisano da ponuditelj mora samostalno izvršavati određene poslove, a niti je propisao postotaka sudjelovanja gospodarskog subjekta na kojeg se ponuditelj oslanja, kao što nije ni propisao popis radova u kojima taj gospodarski subjekt mora sudjelovati, dakle, nije propisao nikakva posebna ograničenja ili uvjete.

16. Polazeći od svega navedenog, ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da je tužitelj neutemeljeno odbio ponudu zainteresirane osobe navodeći da će MDK obavljati samo 1,8% radova koji predstavljaju neznatan udio, budući da je sam tužitelj u troškovniku kao radove visokogradnje predvidio radove rušenja i demontaže. Nadalje, osnovano tuženik navodi da je odredbama članka 273. ZJN dopušteno da se gospodarski subjekt radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti osloni na sposobnost drugog gospodarskog subjekta bez obzira na prirodu njihova međusobnog odnosa te da odredbama ZJN 2016 nije uveden kriterij minimalnog ili proporcionalnog udjela tih subjekata u izvršenju ugovora, a niti su dokumentacijom o nabavi propisani neki posebni uvjeti, već je upravo tužitelj ograničio dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti dostavljanjem potvrde o urednom izvođenju radova koji prema odredbama dokumentacije ne mogu biti manji od 3.500.000,00 eura, bez PDV-a. Stoga, i prema ocjeni ovoga Suda, tužitelj je neutemeljeno odbio ponudu zainteresirane osobe, a posebno jer je naručiteljima u postupku pregleda i ocjena ponuda zabranjeno uvoditi kriterije koji nisu bili propisani dokumentacijom o nabavi. Stoga se ne može ocijeniti osnovanim navod tužitelja da je tuženik pogrešno primijenio

i protumačio mjerodavnu odredbu članka 273. ZJN 2016. Pri tome se ističe i da pozivanje tužitelja na praksu Suda Europske Unije nije odlučno jer se navedena presuda temelji na drukčijem činjeničnom stanju, a niti je tužitelj dokazao da je tuženik odstupio od svoje dosadašnje prakse.

17. Slijedom svega navedenog, ovaj Sud ocjenjuje da se osporeno rješenje tuženika uz obrazloženje kako je njime dano ne može ocijeniti nezakonitim, budući da je tuženik za svoju odluku dao valjano i argumentirano obrazloženje te je naveo razloge zbog kojih se žalba zainteresirane osobe nalazi osnovanom, kao što je i ocijenio sve bitne navode tužitelja i u odnosu na njih dostatno obrazložio iz kojih razloga nisu utjecali na drukčiju odluku tuženika.

18. Tužitelj prema ocjeni ovoga Suda pravilnost osporenog rješenja tuženika nije osporio pozivom na sudsku praksu i praksu tuženika, budući da ni za tužitelj nije sporno da ZJN ne propisuje minimalan niti razmjerni udio subjekta na čiju se sposobnost ponuditelj oslanja, a ključne zadatke u smislu članka 278. ZJN 2016 dokumentacija o nabavi nije propisala. Dakle, tuženik je u predmetnom žalbenom postupku jasno utvrdio da tužitelj nije pravilno primijenio odredbe ZJN 2016 kada je utvrdio da MDK neće stvarno i sudjelovati u izvršenju predmetnog ugovora o javnoj nabavi, zbog čega je imao osnove poništiti Odluku o odabiru i predmet vratiti tužitelju na ponovni postupak.

19. Trebalo je stoga temeljem članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

20. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 147. ZUS-a, jer tužitelj nije uspio u sporu, a niti je zastupan po opunomoćeniku, odvjetniku.

21. Odbija se i zahtjev zainteresirane osobe Ćitić Gradnja d.o.o. za naknadu troškova odgovora na tužbu, temeljem članka 147. ZUS-a, jer svojim navodima iz odgovora na tužbu nije pridonijela drukčijem ishodu ovog spora.

U Zagrebu 25. studenoga 2026.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić

Broj zapisa: **9-30890-9a757**

Kontrolni broj: **09f49-e9258-67435**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.